

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/213/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313223038
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313223038.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: maloletá B. A., nar. XX. T. XXXX, bytom L. Q. XXX, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária - Mgr. Šiagyová, s.r.o., Šaľa, Jánošíkova 2, proti žalovanej: Základná škola s vyučovacím jazykom maďarským Dolné Saliby, ročníky 1. - 4., Dolné Saliby 122, o 1.730 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 15. apríla 2014 č. k. 10C/325/2013 - 52 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania **m e n í** tak, že žalobkyňa nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napádaným uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa §§ 19 a 103 a § 104 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) v spojení s ust. §§ 7, 18, 19, 20i, 20f a § 21 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); majúc za to, že právna zástupkyňa žalovanej (?) dôvodne namietala nedostatkom spôsobilosti školy označenej za žalovanú byť účastníčkou konania (keďže v tomto prípade nejde o školu zaradenú do zoznamu škôl a školských zariadení s právnou subjektivitou, uverejneného v Registri škôl a školských zariadení). Žalobkyni zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalovanej (bez právnej subjektivity ? - otázka odvolacieho súdu) k rukám jej právneho zástupcu (v tomto prípade inak tzv. advokátskej obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Eleonóra Zuzáková, s.r.o., Galanta, Mierové nám. 943/4, u ktorej je - obdobne ako u každej inej obchodnej spoločnosti - všeobecne známou skutočnosťou bez potreby dokazovania, čiže tzv. notorieta, že žiadne ruky nemá) náhradu trov konania v sume 200,35 eur a to do 3 dní; pričom toto rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 146 ods. 2 vety prvej, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 8 O. s. p. a odkazmi na viaceré ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (tzv. advokátska tarifa), vecne potom názorom o zavinení zastavenia konania žalobkyňou a trovami žalovanej na právnej službe za úkony a v sumách podľa vyčíslenia v odôvodnení.

Proti tomuto uzneseniu len v časti trov konania (vychádzajúc z obsahu odvolacieho návrhu sformulovaného tzv. advokátskou obchodnou spoločnosťou) podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu nepriznaním žiadnej z účastníčok konania (?) náhrady jeho trov, namietajúc pritom nesprávnosťou záveru o tom, že zavinila zastavenie konania. Ona (odvolateľka) nemala reálnu možnosť zistiť, že žalovaná je školou bez právnej subjektivity (pre nezverejnenie zriaďovacej listiny školy, o ktorej je tu reč) a súd mal podmienky konania skúmať ešte pred nariadením pojednávania, čím by zamedzil zbytočným trovám konania.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. vec v medziach odvolania (teda len v časti trov už zastaveného konania) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu nešlo o vec samu ani

o žiaden zákonom predpokladaný prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu) a dospel k záveru, že uznesenie v napadnutej časti samozrejme nemôže byť správnym.

Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania na jednej strane zamýšľaného procesnoprávneho vzťahu, zakladaného v tzv. sporovom konaní žalobou spôsobí, že takýto procesnoprávny vzťah v skutočnosti ani (právne) nevznikne (vzniknúť nemôže). Je to tak preto, že diskutovaný vzťah je vzťahom dvojstranným a o dvojstrannosť ísť nemôže, ak jedna zo strán vzťahu chýba (nakoľko nemá spôsobilosť byť účastníkom konania podľa procesného práva, odvodzovanú od hmotnoprávnej spôsobilosti mať práva a povinnosti, čiže zjednodušene od možnosti niekoho definovať či už ako žijúcu fyzickú osobu alebo právne existujúcu osobu právnickú). Pri nemožnosti vzniku primárneho procesnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným musí byť logicky vylúčené tiež to, aby mohol vzniknúť aj sekundárny tzv. zastupovací vzťah medzi tým, na koho strane je nedostatok spôsobilosti podľa § 19 O. s. p. a jeho zástupcom (nemožno zastupovať toho, kto právne neexistuje). Najtradičnejším prípadom zaťaženia konania práve opisovanou vadou, spôsobujúcou nemožnosť pokračovania v ňom a nutnosť jeho zastavenia (konania), je (ako aj v prejednávanej veci) označenie právne existujúcim žalobcom za žalovaného niekoho, kto už v čase začatia konania spôsobilosť byť účastníkom konania nemal (i keď nemožno vylúčiť ani prípady straty spôsobilosti byť účastníkom konania aj na strane iniciátora konania, napr. pre úmrtie fyzickej osoby či zánik právnickej osoby, hodlajúcej vystupovať v procesnom postavení žalobcu po vyhotovení žaloby, avšak ešte pred jej dôjdením súdu alebo prípady straty spôsobilosti byť účastníkom konania na tejto strane sporu počas konania bez možnosti povolania do konania právneho nástupcu osoby, o ktorej je reč - tu por. i § 82 ods. 1 a § 107 ods. 1, 2 a 4 O. s. p.).

Ak však ide o takýto prípad (čo nepopierala ani odvolávajúca sa žalobkyňa, napádajúca výlučne tzv. náhradový výrok uznesenia), nemôže byť možným ani uloženie povinnosti na náhradu trov konania, keďže tu na strane účastníka dotknutého neodstrániteľnou prekážkou konania jednak nemôžu (právne) vzniknúť žiadne trovy vrátane tých na právnej službe advokáta či advokátskej obchodnej spoločnosti (inou otázkou je vznik trov faktických, spojených s robením rôznych úkonov napriek tomu, že zastupovací vzťah nevznikol) a okrem toho tu nie je možné náhradu jednému zo „subjektov“ označených za účastníkov konania buď uložiť (pokiaľ sa nedostatok spôsobilosti podľa § 19 O. s. p. týka osoby potenciálne povolateľnej k tzv. náhradovej povinnosti) alebo priznať (ak je na opačnej strane sporu, o aký prípad ide aj v prejednávanej veci).

Za takejto špecifickej procesnej situácie preto nešlo rozhodnúť inak, než zmenou uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220, § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (rozhodnutím podľa pravidla nedostatku práva účastníkov zastaveného konania na náhradu jeho trov, čo do výroku modifikovaného tak, že vyslovenie nedostatku práva sa môže týkať len toho, kto spôsobilosť mať práva má).

O trovách odvolacieho konania potom rozhodnuté muselo byť nepriznaním náhrady trov konania v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O. s. p., keď žalobkyňa (zjavne vedomá si „zapeklivosti“ problému) náhradu ani nepožadovala a aj tu platilo, žeby prípadnú požadovanú náhradu nebolo komu uložiť.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.